Ч. 267 (11.617). Львів, неділя 1. грудня 1929. Оплата почтова оплачена готівкою. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Спільний фронт.

Львів, 30. листопада 1929.

Сталася подія, яка може бути переломовою в житті нашого народу. За одним столом засіли авторитетні представники всіх організованих здорових національних українських сил. Були вони в ширшому гурті: спільно із представниками таких самих сил народів білоруського і литовського, що разом з нами опинилися у межах польської держави. Всі вони приняли спільну постанову, у якій ствержено понад усякий сумнів необхідність звязку і співпраці. Послідовно, на оволішньому зїзді у Варшаві вибрано спільний постійний Комітет Порозуміння.

Дужим розмахом започатковано діло, в яке справді чимало людей слабших духом почало вже сумніватися. Започатковано діло єднання розпорошених національних сил, діло збирання розбитої національної енергії в імя вищих, понадпартійних і понадклясових інтересів. Признавши принцип істнування таких інтересів, істнування також таких цілей, до яких можна і треба змагати спільним фронтом — проявився знову безсмертний Ґеній Нації. Він казав глянути дещо вище понад міжпартійну гризню і разом з цим вийти з провінціонального загумінку засклепленого животіння одної національности, вірніше — одного відлому одного народу. І в цьому самому моменті стало вже ясно: дотеперішнє тупцювання на партійних подвірячках і забава в перекидування крізь партійні плоти один другому камінцями — треба чейже швидше чи пізніше покласти *спільною волею* якийсь край. Треба чейже колись пригадати собі, що істнує довкола нас широкий світ і що може діється там щось таке, що в *однаковій мірі* цікавить власників усіх цих окремих наших подвірячок. І що може хід отих подій такий, що каже шукати союзників, бо навіть обєднані сили одної національности замалі, щоби встрянути у ці події, взяти в них таку чи іншу участь, штовхнути їхній процес вперед або протиставитися їм, звернути увагу їх творців на чинники, які досіль легковажили.

Заключений в дні 27. листопада 1929 р. у Варшаві акт порозуміння поміж українцями, білорусинами й литовцями із Польщі, разом вісім організованих груп, має для нас двійне значіння: внутрішнє і вовнішнє. До першого належить зближення міжпартійне, конкретно: поміж Українським Національно-Демократичним Обєднанням, Українською Соціялістично-Радикальною Партією, Українською Соціял-Демократичною Партією і Селянським Союзом. Це зближення покищо обмежується до прийняття резолюцій про створення Комітету, до якого кожна названа партійна організація висилає по одному представникові. В які конкретні форми виллється започаткований процес порозуміння — цього годі сьогодні передбачити. Це залежить у великій мірі від успіху Комітету Порозуміння у тих спільних справах, якими займеться, однак у першу чергу залежить від *доброї волі керманичів* названих чотирьох українських партій. Сьогодні приходиться ствердити лише сам факт проявлення цієї доброї волі на позапарламентарному зїзді і факт започаткування взаємного зближення. Не заторкує воно в ніякім спосіб повної самостійности поодиноких партій, їхніх організаційних основ, їхніх ідеольогій і програм та їхньої експанзивности. Нічого й казати про моральний авторитет поодиноких партій в очах своїх членів та симпатиків, який безумовно збільшиться, коли дійде до них вістка про варшавський зїзд і його вислід: віримо в це, будучи глибоко пересвідчені, що в масах існує тяга до єднання, а не до роздрібнування. Здається нам, що з хвилиною, коли представники партій входять до спільного аполітичного тіла, яким у тому випадку є покликаний до життя Комітет Порозуміння, з тою хвилиною мусить розпочатися злагіднення *метод* міжпартійної боротьби, мусить — хоч може не зараз — наступити деякий психольоґічний зворот у відповідальних партійних діячів, який притупить взаємне настороження і заїлість. З свого боку заявляємо, що в цьому ділі замирення ми готові співпрацювати з названими українськими національними партіями з глибини душі й у найщирішому бажанні таким робом швидше досягнути спільні цілі. Від часів Міжпартійної Ради, яка немов автоматично розпалася у 1923 році, вперше „ундисти" (наслідники „трудовиків"), радикали і соціял-демократи найшлися на спільній нараді, вперше голосували за одною резолюцією. Як можна не витати цього факту, як можна не радіти з нього й не ворожити йому якнайкращих наслідків?! Що доброго вийшло українському народові за минулих 6 літ, в яких ці три старі українські громадянські табори, поважні традицією, світоглядом, іменами діячів, організаційними назвами, — не могли ніяким чином найти *жадної* національно-політичної платформи для щирої співпраці?! Винуватці того стану? — скрізь вони, у вас і в нас, чи варта вічно тицяти собі ними в очі й засліплювати їх пустою злобою?!

Зовсім іншу сторінку започатковує позавчорашній зїзд в історії співжиття між т. зв. меншинами у Польщі. Це окрема тема. Однак тут підкреслити можна один момент: навязання до спільної історичної традиції українського, білоруського і литовського народів, які стільки славетніх моментів спільно пережили — і стільки горя!

Зроблено добре діло. Конкретні безпосередні його причини й конкретні завдання, які стоять перед Комітетом Порозуміння, будуть у нас ще обговорені — поскільки про них можна буде в нинішніх умовах говорити. Сьогодні, реєструючи факт цього діла, даємо лише вислів нашому щирому вдоволенню.

Наради Народнього Комітету.

Відкриття і порядок нарад.

В пятницю, 29. листопада ц. р. в год. 10.30 ранку відкрито в великій салі Української Бесіди наради Народнього Комітету, найвищої по Народньому зїзді інтанції Українського Національно-Демократичного Обєднання. Наради відкрив голова партії д-р Дмитро Левицький при переповненій делегатами з краю, членами ЦК партії і членами Української Парляментарної Репрезентації салі. Всіх учасників було 170.

На порядку нарад поставлені такі справи: 1) Політичний реферат (про теперішнє положення українського народу); 2) Реферат генерального секретаріяту про організаційні справи; 3) Реферат про громадське самоврядування.

Представники влади на салі.

Перший реферат виголосив голова партії **д-р Дм. Левицький.** Заразже на початку його промови явились на салі два представники Городського Старости, які заявили президії, що мають доручення бути присутніми на нарадах. Голова д-р Дм. Левицький запротестував проти їх присутности на салі, бо наради відбуваються за запрошеннями на основі § 2. закону про збори. Збори вислали до Городського Староства послів д-ра Загайкевича і д-ра Блашкевича для інтервенції в цій справі. Делегати самого старости не застали, а його заступник заявив, що представників влади з наради відкликати не може, бо вони пішли туди на основі розпорядження старости Кльоца. Крім того він покликався на § 12. закону про збори, який, на його думку, передбачує участь представників влади навіть на довірочних нарадах. Про це становище Городського Староства закомунікував учасникам наради учасник інтервенції пос. д-р В. Загайкевич. Таким чином представники влади остали на салі нарад.

Промова голови партії.

Не маючи технічної змоги подати цілої промови, ми подамо бодай найважніші її моменти. Зясувавши коротко теперішню політичну ситуацію в світі, промовець підійшов на тій основі до аналізи політичних і господарських відносин у Польщі. Щойно на такій широкій підставі розглядає політичне й господарське положення українського населення в межах Польщі. З черги спинився довше над теперішньою кампанією урядових і проурядових чинників за зміною конституції, над бебістичним проектом зміни польського державного устрою і накінець над відношенням українців до цеї важної проблеми. Промовець підкреслив, що Українська Парляментарна Репрезентація мусить енерґійно протиставитись пропонованим проурядовим бльоком ББ конституційним змінам, бо ці зміни спрямовані передовсім проти інтересів українського народу, зокремаж намічують вони обмеження парляментарних прав українського населення. Спинився далі коротко над евентуальними виходами Польщі з теперішньої внутрішньо-політичної ситуації.

Розглядаючи наші внутрішньо-національні відносини, промовець підкреслив кількакратні спроби Українського Національно-Демократичного Обєднання в напрямі створення єдиного національного фронту з іншими українськими національними партіями, що були безуспішні не з вини Обєднання. Відбуту перед трьома днями (27. XI. у Варшаві) конференцію українських, білоруських і литовських національних партій у справі співпраці на парляментарній і позапарляментарній аренах промовець кваліфікував як незвичайно важний і далекосяглий факт у політичному і національному житті усіх тих народів. Зокремаж підкреслив з тієї нагоди дуже відрадний факт у нашому житті, а саме: що в згаданій конференції у Варшаві засіли згідно і солідарно за одним столом усі українські національно-незалежницькі угрупування (УНДО, УСРП, УСДП, Сельсоюз), що без сумніву може мати дуже додатний вплив і на внутрішній уклад українських національних сил у краю.

Накінець спинився на таких моментах нашого життя як радянофільство найновішого типу зокрема на завданнях журналу „Нові Шляхи", що відграють цілком негативну й розкладову ролю на нашому літературному фронті. Партія мусить поборювати цей журнал як і людей, що згуртовані біля нього. У звязку з цим порушив і справу останніх демонстрацій української національної молоді проти червоного терору на Радянській Україні і проти радянофільства. Молодь, очевидно, зареагувала на більшовицький терор над українськими національними діячами своїм молодечим темпераментом, але при тій нагоді слід з усією рішучістю відперти комуністичні заміти немовто українські національні кола й українська молодь осуджують червоний терор під польським впливом.

Голова закінчив свою промову закликом до праці над розбудовою національного життя і зокрема над розбудовою партії.

Реферати д-ра М. Макарушки і посла В. Целевича.

З черги прийшов до слова головний секретар партії д-р **Макарушка Любомир,** що виголосив обширний реферат на організаційні теми і предложив Народньому Комітетові до зло-

брення новий організаційний статут, принятий Центральним Комітетом партії у травні ц. р.

Пос. В. Целевич проаналізував фактичний стан, в якому найшлося громадське самоврядування на українських землях і освітлив цей стан з правного становища. Він ствердив, що в нас замало інтересуються самоврядуванням, зокремаж не використовують належно тих правних засобів, які прислугують нашому населенню проти всяких надужить, особливо в бюджетовій ділянці самоврядування. Далі спинився довше на справі громадських бюджетів. Цього реферату з технічних причин теж не можемо подати. Прелегент обговорював ці справи частинно на сторінках преси, а крім того доповнить їх ще цілою низкою статтей на сторінках „Діла“.

По рефератах голова зарядив десятимінутову перерву. Хід дискусії, що відбулася по перерві та приняті резолюції через недостачу місця подамо завтра.

Клемансовий співробітник.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 26. листопада 1929.

I.

Від учорашнього дня спочиває старий Клемансо обік свойого батька в рідній йому Вандеї — тій самій Вандеї, яка довше всіх інших французьких провінцій боролася проти Великої Революції і за віднову церкви і престола. Вандейської вірности католицькій церкві і королівському престолови Клемансо, правда, не перейняв був від своєї тіснішої батьківщини: він жив і помер позитивістом і агностиком тай радикалом і республиканцем, дарма, що й визнавцем сильної влади. Але одідичив пок. Тигр по своїх вандейських дідах життеву твердість і товариську суворість, ще й підкріплену доброю мірою монгольської крови, яка плила в його жилах і пророчисто висловлювалася в кремезній постаті його і в формі його черепа й обличчя: він був одним із живих памятників монгольських наїздів з-перед 1000 років, які не тільки в нашій землі й крови залишили свої нестерті сліди, а докотилися аж геть, далеко, до Вандеї і над Атлянтійський Океан.

Поховали в цій Вандеї старого Тигра, а над могилою його виголосив іменем уряду похоронну промову п. Тардіе, один з двох найближчих співробітників Клеманса з часу мирової конференції і теперішній президент міністрів.

II.

Припадок так зложився, що справжня велика карієра політична п. Тардіе розпочалась якраз в тому часі, коли його старий шеф і друг збирав свої останні життєві сили до своєї кінцевої боротьби проти неминучої смерти. Коли кажемо, що свою велику карієру політичну розпочинає п. Тардіе тільки тепер, то цим не думаємо забувати, що він всетаки не нинішня поява, і що за ним уже десятки років публичної діяльности. Одначе не можна забувати, що справжня висока роля в політичному житті цієї країни розпочинається всього тільки становищем президента ради міністрів — розпочинається і кінчиться. Посол і сенатор — тут тільки ступінь до міністерського стільця. А міністерських стільчиків тут багато, а політична вага їх дуже нерівна. Є у Франції не десятки, а сотні всяких колишніх міністрів, та мало кому вони цікаві, якщо дана особа не вспіла вибитися на президента міністрів, на цьому становищі якийсь час вдержатися і до нього, після часового упадку, все назад повертатись.

Тардіе — це загальна думка — належить до тих кількох, небагатьох французьких політиків сьогоднішньої доби, перед якими розкритий шлях до першої ролі в цій державі. Більше цього! Хто стежить за французьким політичним життям і кому не чужі ті персональні засоби, якими орудує і на які можемо числити провід французької політики, той схильний буде рискувати і цей здогад: що пан Тардіе тепер найвидатніша фігура французького політичного життя, найвидатніша і найбільш надійна. Поанкаре і Бріян вже старі віком, і політична карієра їх вже за ними, не перед ними. А обік п. Тардіе важко доглянутися іншої політичної індивідуальности рівної йому талантом і освітою тай рівновартної з ним волею влади й гнучкістю в якості доріг до її осягнення і збереження.

Хоча п. Тардіе сьогодні під 50 років, то вся Франція вважає його молодим — майже небувало молодим на такому чільному становищі. Франція ніколи не любувалася в молодечих міністрах і молоденьких ґенералах, а за свою спробу відійти від цього правила — то було, як знаєте, в періоді молоденького поручника Наполеона Бонапарта і його безпосередніх революційних попередників і військових прибічників — Франція заплатила такою кріваною ґекатомбою й руїною, з якої французька раса біольоґічно вже ніколи не піднялася і яка лежить в основі поступаючого вимирання франц. племени. Від тої своєї невдачної пригоди-епопеї французи, свідомо чи несвідомо, недовіряють молодечим розмахам, і волять мати на чолі свойому президентів і ґенералів менше розмашистих, а за те старших і досвідніших.

Пересічний початковий вік французьких премієрів можна означити 60 роками і вище: при такій мірі — Тардіе „молодий“. Такий молодий, що всі тут аж дивуються...

III.

Одначе, відомо, молодість (хочби й релятивна, під 50 років) — не заслуга, а хіба привілей і вигода. Так само ніхто не буде лічити в заслуги п. Тардіе його рід і тіснішу батьківщину, дарма, що одно й друге не байдуже в характеристиці людини, яка мабуть знатиме першорядну у Франції й Европі ролю в найближчих одному-двох десятках років. Тардіе належить до рідких, надзвичайно рідких справжніх парижан. Париж з передмістями числить звиш 4 міліонів мешканців, але парижан з роду тут дуже мало: величезна більшість людности — напливовий елемент з усіх кінців Франції, а навіть Европи. А вже не на тисячки, а хіба тільки на сотні можна би тут начислити родин, які з діда-прадіда парижани. Загальне правило таке, що родини цієї великої метрополії не переживають третього покоління, а вимирають. Родина Тардіе належить тут до вимків; він принаймні 250 років може доказати істнування її в Парижі: ремісники спершу, лікарі, адвокати, тощо, потім — усі з традиціями і вихованням середньої, засібної, інтелігентної буржуазії. Оцінити цей привілей зуміє тільки той, хто здає собі справу з трудношів у доборі й вихованні суспільних сил, — взагалі, той хто зосібна розуміє трудноші, іноді непоборимі, які стоять на перешкоді переходам з одної кляси до другої, переходам не формальним, а дійсним, тобто з новою психольоґією й етикою: бо соціяльно прикрий і відемний тип здеклясованої, незрівноваженої людини аж занадто часто появляється не тільки у випадках упадку людини з висшої кляси на нижчу, а й випадках підвищення одиниці з нижчої соціяльно-культурної кляси у вищу.

П. Тардіе мав щастя вродитися в родині з довгими традиціями творчої міщанської інтелігенції.

IV.

Казав князь Бісмакр: „Журналістика веде до всього, під умовою, щоб з неї вийти“. А іншим разом той старий знавець і поводатир людей сказав: „З першого-ліпшого доброго редактора можу кожної хвилі зробити зовсім можливого міністра. Але де той міністер, з якого можна би зробити доброго редактора?“

Ці уваги Бісмарка можна живцем приложити до п. Тардіе: він легко і наче самозрозуміле переступив поріг між журналізмом і міністерством. Зі співробітника „Тану“ він перейшов у співробітники Клеманса і в члени фран-

З оман любовної лірики.

(Лист до О. Бабія.)

Шановний Товаришу!

... Робите мені честь, пересилаючи свою збірку до рецензії.*) Ні, не мені, а цьому місцю. З усіх обвинувачень, звернених проти „Діла“ і його співробітників, одно є явною неправдою: що ми в оцінці людей і чужої діяльности, суспільної чи літературної, слухаємо особистих чи гуртокових мотивів. Є місця, що накладають на нас обовязок бути обективними, знятись понад свої особисті нахили. Суддя може з пристрастю любити зелений столик до карт і повні склянки, але коли сідає за зелений стіл у суді і бачить тільки карафку з водою, в ньому прокидається голос справедливости.

Ми на цих сторінках силкуємось оцінювати ворогів так, як хотіли би, щоби вони писали про нас. Уже неодин мій приятель нарікав, що я був суворіший для нього, як для своїх противників. Любов літератури є жорстока. У нас розуміють любов до рідної літератури дуже часто так, що треба збагачувати її якнайбільше... хоча би половою й січкою, коли нема зерна. Та є ще інша пошана для неї: високі домагання, бажання, щоби вона не була попелюшкою між іншими літературами. Ви видали збірку поезій під впливом кохання і повинні би це розуміти: чим більше когось кохаємо, тим вищі домагання ставимо до нього.

Треба вас виручити передмовою до цієї збірки: вона складена з ріжних віршів, подекуди писаних давніше, ще перед „Гуцульським курінем“. Нехай люди не думають, що Ви йдете взад. Вам жаль стало чисто ліричних строф, розсипаних по журналах, шуфлядах, зшитках, а може й кишенях. Чимало з них писані виключно для одної особи, для її приємности. А що ця приємність стає вдвоє більшою і для Вас і для тих, яким поезії присвячені, коли вони поміщені в книжці, то Ви видали збірку.

Вона скромненька. Ви мабуть самі бачите це, але хочете, щоби ще й сказати прилюдно, що вона має кращі вірші від тих, які здебільша друкуються по наших журналах. Крім цього Вам було би приємно, якби її читала молодь, головно жіноча, у порі, коли переживає настрої химерного кохання, яке у Вас мов у „Зівялім листю“ йде від першого опяніння до останнього тону „прощай“! У нас так мало пишуть нині ліричних віршів, що тих, скажім, 500 аматорів, які давно вже не заглядали до збірки поезій, повинно би взяти в руки Вашу.

Вони найдуть там неодин спомин про старших поетів. Забудьте, що це Ваша збірка і послухайте:

Де впаде мій тужливий зір,
Журба усюди безнадійна.
Залила туга весь простір,
Немов потопа та біблійна.

В іншому місці:

І так бреду, бреду самотний і незнаний,
І всюди все когось шукає ще мій зір:
Але кого знайти, хто вірним другом стане
Серед німих пустинь, у царстві зла, зневір?

І ще в іншому:

На кораблі моїх надій
Пливу по океані болю.

Це так, наче Карманський.

А ось строфа, що нагадує Лепкого.

Село заснуло тихим сном.
В хатинах світла згасли.
Лиш за одніським вікном —
Палає світло ясне.

Та може це тільки „чіпляння“, дошукування впливів. Кожний поет, що придбав легкість віршування (а Ви її маєте), занадто легко користується готовими, як кажуть французи, „клішами“. Ось вони — ці готові фрази: „І знов мені приснився усміх твій“, „Це було давно...“ „Як лиш веселка гляне з хмар; імлу розвіє сіру, сіру“, „Якби я міг словам твоїм повірить“, „Забудь мене... таж досі в серці рана...“ „Ось перший раз на стрічі ми з тобою...“ „Нераз уже не два Тебе в душі кляну я“, „Тобі здається, моя далека, що я давно не твій...“

Коли Ви маєте в себе які любовні листи, то найдете в них багато таких висловів почування, що задовольняється якиминебудь словами. Писати любовні вірші дуже легко, найлекше з усіх (від цього майже всі починають) і дуже важко, найважче. Чому?

Своєрідний стан залюблення робить людину мало критичною. Закоханому видається тоді, що він відкриває Америку, тому, що не знає, до якого берега доплив. Він починає цінити свої почування, тому, що це *він* їх переживає!

Омана кохання для поета не в тому, що вона дає віру в тривкість щастя. Це омана всіх закоханих, що не пишуть поезій. Омана поета в тому, буцім-то він перший висловлює щось нового. Це дає йому сміливість не лякатись банальности і дає потребу оминати її.

Найбільше оригінальною ноткою у Ваших еротиках є ось-ця:

На серці, на моїм село лишило слід.
Душа моя й тепер ще пахне сінокосом —
І хочеться нераз іти, як йшов мій дід
До дівчини з ціпком, в кожусі, але босо.

*

Тебе кортить чарлстон, багацтво, блеск і рух;
Ще й подорож над Ніль (щасливої дороги!),
Мені все сниться ще лиш материн фартух
І ліс, в якому я воли пас круторогі.

Всі Ваші вірші вагаються між безпосередньою простотою вислову і новою формою. У цих простих Ви навіть не дбаєте за те, щоб остання строфа робила враження останньої своєю рефлексією. Бережіться загальних рефлексій у роді таких:

Поете більше Вертером не будь!
Бо бути ним так дуже, дуже смішно,
Бо нині, завтра всі омани вмруть:
Комічним буде все, що ти иножив трагічно.
На світі все мина.

*) Олесь Бабій: „За щастя оманою“.. Еротики. Львів. 1930. Вид-тво „Новиця“, ст. 48.

...цузької делеґації на мирову конференцію. А коли Клємансо уступив з публичної діяльности, Тардіє знов вернувся був у редактори. Невиключена річ, що він ще нераз туди вернеться.

Тільки не думайте припадком, що крім назви має редактор або перший співробітник великих західних ґазет що багато спільного з нашим братом, українським, та ще й галицьким, журналістом — затовченим щоденною безперервною журналістичною, коректорською, адміністраційною роботою, прибитим журою за насущний, якого наші убогі видавництва в нашій виснаженій країні запевнити не в силі, позбавленим змоги безупинно доповнювати своє знання світа і свій теоретичний і практичний багаж. У вихованні доброго західного журналіста-редактора містяться довші, кількарічні побути у ріжних закордонних центрах, містяться спеціяльні студії в дипльоматиці, економіці тощо — своїй і закордонній. Так перебував Тардіє не місяцями, а роками напр. в Берліні, в Америці, а призбирані там досвіди дали йому формацію вищу і всестороннішу від формацій пересічного французького депутата — у 90 процентах місцевого адвоката або провінціонального лікаря. Тардіє вносить у французький уряд певні прикмети американських метод, неоцінені в цій країні консервативної рутини в адміністрації держави і публичного життя.

Які прогнози можна ставити для політики т. Тардіє в головному теперішньому французькому питанні: ліквідації війни і версайського миру? Тай: чи і що можна сказати про стрічу його з далекою українською й галицькою проблемою? В найближчому дописі спробуємо у відповідь на ці питання сформувати певні факти і здогади, основані по части на наших записках з пори мирової конференції.

В. Панейко.

Чехословаччина не утворила уряду.

З Праги повідомляють, що кріза чехословацького уряду тревае далі, бо через спротив соціялістів та через особисті інтриґи не вдалось ще утворити нового уряду. Соціялісти не хочуть вдоволитись пятьома міністерськими теками, які їм пропоновано і тому всякі переговори не довели до успіху.

Зм'ни в литовськім уряді.

З Ковна повідомляють, що у звязку з уступленням Мустейкіса зі становища міністра внутрішніх справ і номінацією Аравіціуса, прийде і до дальших змін у литовськм уряді. Премієром міністрів буде вибраний ґубернатор Клайпеди Меркіс, а міністром фінансів правдоподібно буде Тубеліс.

І далі:

Звір мені: любов лише вітрець...

Або:

Велику мудрість дала мені ти:
Що на землі нам щастя не найти,
Що кожна розкіш вяне, повеліє.

Повторювати такі афоризми — це значить те саме, як починати промову від фрази:: „Як уже мої попередники сказали... Один гуморист радить до цього додати... „а я непотрібно повторю."

Зверніть увагу, що в Ваших поезіях чергуються зовсім невибагливі строфи з давніми, простими римами (твоя — я, крие — посміє, нині — днині, благати — зірвати, літ — квіт, весною — мною, тобою — рукою..) з іншими, що є свідомим бажанням наслідувати засоби наших наймодерніших поетів, для яких ідеалом рими є асонанца, часто невпіймана для вуха. Римувати „скарб" до напр. „самота до „так" і „Фавст" до „кохав" стає вже такою модою, що від неї вже лише один крок до дзебенду.

Дивне є в цій новій поезії ось-що: поети, які находять до такого непоетичного слова як „акцент" таку екзотичну риму як „палімсест", не дбають одночасно за те, за що ми часто дбаємо в щоденнику: за правила милозвучности. Ви пишете „збилось в грудях", „у вечір в парк", замісць „в" заступити „у".

Від цього псується строфа, знаю. Треба би в часом написати наново. Але вона ще частіше псується, моє конфітури, не маємо часу ще раз переважити, коли на них появився цукор. Ніщо так легко не цукріє як любовна лірика!

Коли всі Ваші конфітури прокинуть у Вас колись смак для терпкого і Ви поглянете на тих, що будуть від них плямкати язиком, мов на наших ласих дітей, може дійдете до такої мудрости: поезія є як конфітура; до неї треба свіжих овочів, але подавати її іншим найкраще тоді, коли вона вже прохолола, себто добре переварилась.

Чого Вам бажаю від щирого серця

М. Рудницький.

Проти червоного терору.

СКІЛЬЩИНА.

Українська націоналістична молодь Скільщини протестує якнайрішучіше проти нелюдського насильства й червоного терору, доконуваного на визначних діячах і загалові Вел. України. Віримо твердо, що недалекий вже час, коли український нарід пометить кривди і знущання, заподіяні національному орґанізмові окупантами України. (Підписи.)

ПРАГА.

Українське студентство в Празі ухвалило різкий протест проти більшовицького терору на Вел. Україні. Біля консуляту у Празі скріплено поліційну охорону.

В Парижі відбулися великі збори українських еміґрантів, що ухвалили видати окрему відозву проти червоного терору на Вел. Україні і поширити її серед французів. На зборах вибрано комісію, яка виготовить меморіял до Ліґи Націй з проханням охорони й оборони українських діячів перед терором більшовиків.

*

Протестуючі збори українського студентства проти більшовицьких насильств відбулися, як довідуємося, також у Познані, Кракові й Вильні.

Закарпаття.

По виборах.

Як відомо, недавні вибори на Закарпатті до празького сойму й сенату пішли цілком не по лінії нац. інтересів автохтонного закарпатського населення. До того замісць приписаних 9 посольських і 5 сенатських мандатів признано при тих виборах Закарпаттю тільки 7 місць до сойму і 4 мандати до сенату. Сталося це тому, що майже всі без вимки закарпатські партії і ґрупи були зблоковані з чеськими політичними партіями, які перекинули на себе не тільки всі рештки голосів, але також голоси тих лист, що їм бракувала якась скількість голосів до осягнення мандату. З того приводу тепер на Закарпатті велике невдоволення, а навіть обурення на чеські партії.

З відданих на Закарпатті 266.324 голосів одержали: аґрарії 77.519 гол., т. зв. „русскій бльок", що йшов разом з чеськими нац. демократами, 48.509, комуністи 40.585, мадяри 30.455, соц. демократи 22.922, жиди 16.762, нац. соціялісти 10.027, христ.-народня партія (о. Волошина) 8.979, ремісники і торговці 7.348, нім. землевласники 3.220. Менш-більш таке саме відношення голосів істнувало і при виборах до сенату, з тим, що до сенату віддано разом 232.125 голосів.

Посольські мандати одержали: а) аґрарії: Щирецький, Прокоп (оба „русини) і Заіц (чех); б) комуністи: Сидоряк (українець); в) мадяри: Гоккі; г) соціялдемократи: Гуснай (шк. інспектор, українофіл); д) „русскій блок": Куртяк („русин"-мадярон). — Сенатські мандати розділено так: а) аґрарії: д-р Бачинський („русин"); б) комуністи: Локота; в) „русскій блок": Цуркапович (москвофіл з Буковини); г) мадяри: Корлат.

Виборчі розправи в Найвищому Суді.

Найвищий Суд у Варшаві розглядав виборчі протести з округів 51 (Львів повіт — Рава Руська) і 52 (Стрий—Дрогобич). Вироком Найвищого Суду відкинено всі протести, зголошені з виб. округу ч. 52, а щодо округу 51 рішено переслухати додатково свідків у городському суді у Варшаві й окружному суді у Львові.

Перед ревіз'єю конституції в Австрії.

Дня 27. ц. м. в австрійськім парляменті почались переговори між канцлером та партіями, що творять більшість. Канцлер Шобер загрозив димісією, якщо його проєкт ревізії конституції не буде принятий. Тепер ідуть наради в справі утворення окремої комісії для реформи конституції. Ця комісія буде вибрана в найближчих днях.

Перед отворенням польського сойму.

На нарадах ХД після дискусії постановила вимінати загострення положення з урядом після отворення сесії сойму 5. грудня. В дискусії зазначували, що після ліквідації теп. уряду до голосу міг би прийти лише крайно-лівий уряд, що ХД вважає небажаним. Президія Стр. Хлопского предложила Пястові та Визволеню спільну конференцію для порозуміння. Конференція повинна би відбутися 2. грудня. На пленарнім засіданні парл. клюбу ППС виголосив реферат про політ. положення пос. Недзялковський. В дискусії ухвалили піддержати без зміни попереднє становище ППС в справі внесення, яке домагається уступлення кабінету Світальського та висловити подяку партіям, які піддержували ППС у боротьбі за демократизм.

Німецький парлямент.

Промова мін. Курціюса.

Дня 29. листопада почалася дискусія над зголошеним Гуґенберґовим комітетом шляхом плебісциту проектом т. зв. вольностевого закона, що звертається проти ратифікації Йонґового пляну. Плян цей забороняє німецькому урядові під правними санкціями приймати які-небудь міжн. зобовязання, що могли би фінансово обтяжити Німеччину. Рівночасно до пленуму райхстаґу вплинули два внесення: Ґр. Вестарпа та ґітлерівців, що домагаються відложення речинця евент. плебісциту, визначеного урядом на 22. грудня 1929.

Міністр закорд. справ Курціюс у промові зазначив, що уряд ожидає та домагається відкинення проекту вольностевого закону. Речинець 22. грудня повинен бути вдержаний, бо пересунення плебісциту спричинило би обтяження вн. і закорд. положення Німеччини. Недорічно є твердити, начеб дотеперішня політика Німеччини основувалася на призанні вини Німеччини за вибух війни. Недорічно булоб думати, що вистане письм. відкликання даного 231. уст. версайського договору, щоби Німеччину увільнити від тягарів і кайданів договору. Німеччина ніколи не признала одностороннього присуду про свою вину. Під теперішню хвилю міністр мусить говорити з резервою про зміст Йонґового пляну. Нім. парлямент матиме нагоду заявитися в тій справі на кінц. гаґській конференції. Тому відкинення вольностевого закону не є ще згодою на Йонґів плян. Німецька делеґація і нім. уряд, які в серпні приняли в принціпі Йонґів плян, не замикають очей на тягарі, які для Німеччини спричинює приняття пляну. Одначе в порівнанні з Дозовим пляном Йонґів плян приносить значну полекшу, яка нім. господарству та народові принесе користи. Це станеться завдяки усуненню впливу реп. комісії на госп. життя та скасуванню уряду ґен. реп. агента й закорд. контрольорів і комісарів. Найважнішою добичею Німеччини є евакуація Надренії. Годі теж сумніватися, щоби Франція льояльно не виконала гаґських умовин. Далі міністр доказував нереальність проекту вольностевого закону та неможливість перевести у практичнім політ. житті заключені в цьому законі постанови. Головно уст. 4. вольн. закону, що домагається карної санкції проти членів уряду є вершком демаґоґії, бо тут не розходиться про законодатну акцію, а про прибране в одяг закону осудження деяких політиків. Закорд. політику Німеччини хотілиб замкнути в карнім процесі, а з народу зробити рев. трибунал, покликаний до суджения членів уряду, які на першій гаґській конференції приняли в принціпі Йонґів плян — щоби потім післати їх у тюрму. Не є патріотизмом, а невлічимою сліпотою, коли хто замикає очі на це, що Німеччина не в силі накинути односторонно своєї волі іншим державам. Кожен безсторонній знає, що Німеччина досі старалася добути наново становище німецької держави в світі та не обмежувалася лише до розвязок окрем. справ. Осягнути цю мету може Німеччина лише при співпраці з іншими державами.

Після дискусії відкинули внесення німецьких націоналістів про відіслання до комісії вольностевого закону. В суботу друге читання проекту закону.

Крiваві бої у Манджурії.

З Токіо повідомляють, що бої між більшовицькими і китайськими військами продовжуються. Японський консуль у Манджулі виступив як посередник між командуванням червоних і китайських військ та приневолив китайські відділи зложити зброю, бо ці відділи були так окружені більшовиками, що їм грозила повна загибіль, або полон. Щоби припинити пролив крови, консуль примусив китайців капітулювати.

У Вашінґтоні розпочалися наради представників Злучених Держав та Японії у справі ліквідації більшовицько-китайського конфлікту.

Старт до півд. бігуна.

Дня 29. листопада командор Бирд вистартував до лету на південний бігун. Дорога там і назад винесе 1600 миль. На чердаку літака, що має три мотори, є пільот Бери Бальчен, як радіотелеграфіст. Гар. Джюн і кап. Мек Кінлі як фотограф. Бирд сподіється, що коли умовини будуть сприяючі, то вернеться до табору до 24 год.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·90·00—8·91·00, канадійський долар 8·82·00—8·83·00 чеська корона 0·26·50—0·27·00, австрійський шілінґ 1·25·00 1·25·50, румун. лей 0·05·00 - 0·05·50, французький франк 0·34·60 0·35·10, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінґів 43·30·00—43·60·00, радянський червінець 15·00 - 16·00, німецька марка 2·13·25—2·13·45

НОВИНКИ

— **Фотоґраф Янушевич, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 5960.** 238 2?—?

— **Служба Божа епископа Бучка в Германові.** Дня 24. XI. львівський епископ-суфраґан, Преосв. Іван Бучко в товаристві о. прелата Кузицького й о. д-ра Костельника виїхав до рідного села Германова, щоби там відправити Службу Божу. Населення Германова та доокаличних сіл виїхало напроти епископа із кінними бандеріями. Тріюмфальна брама перед Германовом була прикрашена жовто-блакитними прапорами. Свого гостя привитали промовами о. дек. Гірняк і о. Бернецький, а населення вийшло проти епископа з хлібом та сілю. Епископ Бучко відправив Службу Божу, на якій виголосив проповідь о. д-р Костельник. Після Служби Божої в домі пароха о. Берницького відбувся спільний обід, а вечером у читальні відбулась аматорська вистава.

— **VII. молочарський курс при „Маслосоюзі".** Краєвий Молочарський Союз „Маслосоюз" влаштовує цієї зими від 16. січня до 16. квітня 1930. VII. з черги тримісячний молочарський курс в Стрию. Навчання і приміщення безплатне. Прохарчування спільне у кооперативній кухні на кошт курсантів. Власноручно писані подання щодо приняття з долученим описом життя треба вносити за згодою і опінією кооперативних установ найдальше до 1. січня 1930 р. на адресу: „Маслосоюз" Львів, вул. Косцюшка ч. 1 а. Ближчі інформації про курс подані часописі „Кооперативне Молочарство" ч. 11. і 12. з 1929.

— **Поворот архівів з Житомира і Київа.** До Варшави привезено акти з Київа і Житомира, а між ними метрикальні книги православної волинської консисторії, архів житомирського суду, акти волинської дирекції народніх шкіл і земські акти бувшого „Межового Архіву", в котрих знаходяться ґрунтові пляни повітів: дубенського, ковельського, володимирського, луцького, кремянецького, острозького та рівенського, статистичні дані цих повітів та громадські ухвали. Всі ці акти містяться у Варшаві, вул. Єзуїтська ч. 1 і є доступні для сторін кожного дня від год. 9. рано.

— **Гуляють безкарно.** Пишуть нам: В ночі з 31. жовтня на 1. листопада ц. р. невідомі люди вкрали з подвіря греко-кат. пароха о. Чолія у Вишнівчику, пов. Підгайці, 8 метрів високий хрест, який перерізали і вивезли 4 км. за село. Слід зазначити, що тієї ночі мала нічну службу польська молодь зі „Стшельца". Постійні громадські вартівники були цілу ніч придержані на постерунку. В ту саму ніч вибито також два вікна в церкві.

— **Бійка українців з москвофілами в Болшівцях.** Вечором 21. XI. ц. р. москвофіли в Болшівцях (Рогатинщина), почали підчас забави бійку із тамошніми українцями. Підчас тої бійки були поранені ножами Михайло Крижанівський, Теодор Масляк, Михайло Цибух та Михайло Грибик. Всі ці поранені москвофіли походять з Галича і приїхали до Болшовець побавитись у товаристві своїх політичних однодумців.

— **Отворення нової трам. лінії.** Дня 30. листопада в год. 11. передпол. отвирають святочно нову трамваєву лінію у Львові: Стрийський парк, Гол. двірець через вул. Пелчинську, Ленартовича, Набеляка, На Байках і Вісньовецьких.

— **На селах бються.** У селі Балинцях у Коломийщині парубок Дмитро Далаборак почав бійку зі своїми приятелями братами Свирщуками та з Іваном Слободяном і його братом Семеном. Підчас бійки згинув Дмитро Далаборак, а його вбивників арештовано.

— **З військового суду.** Перед львівським військовим судом відбулася розправа проти капраля Франціштка Палиґи і канонїра Маріяна Шкварковського обвинувачених в убивстві Василя Яроцького. Слідство виявило, що причиною убивства була стародавна відома за Австрії ще ненависть і погорда військових людей до „цивілів". Ця ненависть довела до сварки і проливу крови. Першого обвинуваченого засуджено на 2 роки, а другого на 1 рік вязниці.

— **Звироднілий злочинець.** Перед львівським судом відбулася тайна розправа проти Івана Вітошинського, 25-літного лякерника, який працюючи в домі одного львівського міщанина, знасилував його 9-літню дочку і заразив її венеричною недугою. Розправа закінчилась так, що звироднілий злочинець засуджений на 1 рік вязниці.

— **Польська Академія Мистецтв.** Від кількох літ варшавські компетентні в цій справі чинники порушують справу утворення польської Академії Мистецтв, на зразок французької Академії. Департамент культури та мистецтва при міністерстві освіти у Варшаві опрацював уже проект утворення такої Академії, яка буде мати дуже широкий характер. Членами такої Академії булоб 25 осіб, найвизначніших представників літератури, музики, пластики та один драматичний артист. Перші члени Академії в кількости 10 осіб булиб іменовані урядом, дальших членів кооптувалиб уже ці іменовані академіки. Члени Академії діставалиб значну платню.

— **Клемансо про Львів.** Перед 40 роками Клемансо у товаристві видавця „Н. Фр. Пpecce" обїздав краї Австро-Угорщини і був між іншим у Львові. Вернувши до Франції, поміщував у газетах спогади та враження з цеї подорожі. Пишучи про Львів, він найбільше уваги присвятив жидам, які зацікавили його своїм виглядом, убранням та звичаями. Про Галичину писав він, що нею кермують фактично поляки, а не Відень, та що взагалі польські магнати мають в Австрії великі впливи, що на його думку є доказом великої життєздатности польського народу. Про сам Львів Клемансо писав так: Львів не визначається нічим оригінальним. У цьому місті можна подивляти хіба велику здібність населення до їдження і пиття. У численних ресторанціях львовяни безнастанно гасять спрагу або голод. Львівська шинка дуже смачна, а пиво теж не погане. Львівські жінки дуже гарні, расові, але бліді. Мені особливо подобалися удавано невинні погляди львівського жіноцтва.

— **За шпіонажу.** На стації в Битомі німецька поліція арештувала начальника польського уряду в Розбарку Антона Лішку. Німецька поліція заявила польському консулеві в Битомі, що Антоні Лішка арештований за шпіонажу в користь Польщі.

— **Після погромів в Єрусалимі.** У Гафі засуджено на кару смерти 9 арабів, які підчас недавних погромів у Єрусалимі повбивали цілу жидівську родину. Двох арабів засуджено на 15 літ вязниці.

— **Вершок шовінізму.** Полька Катерина Ґуля із Кольбушової мала сина, який залюбився у Раві Руській в одній українці та оженився з нею. Мати приїхала на весілля сина, але переконавшись, що син оженився з українкою, попала в таку розпуку, що збожеволіла у залізничім возі і вертаючи з весілля, побила свою дочку так, що її відвезено до лічниці. Нещасну жертву шовінізму, Катерину Ґулю, приміщено в домі божевільних, де вона олягнута в кафтан безпеки погрожує всім українцям та проклинає сина. Пробувала вона також скінчити життя самовбивством. Як видно, українці мають значно сильніші нерви, бо хоч, на превеликий жаль, щороку не мало українців жениться з польками, то ані одна мати такого українця не скінчила так траґікомічно, як Катерина Ґуля із Кольбушової.

— **Вписи** на Приватні Учительські Курси (2-літні) для гімназійних абсольвентів(ок) приймає Секретаріят щоденно від 5—7 год. веч.

вул. Фредри ч. 1 (давне касино). Наука після програми державних учительських курсів. 983 1-3

— Літературний Ярмарок відбудеться в неділю 1. грудня ц. р. в год. 11.30 в салі Муз. Т-ва ім. Лисенка. Програма незмінена. Проситься о численну участь. 992 1-1

Гр.-кат. Богословська Академія у Львові.

Спис викладів.

В зимовім семестрі акад. р. 1929/30 оголошено таку програму викладів:

З фільософічних студій: о. д-р Г. Костельник — Льоґіка (Logica) 4 години тижнево; Досвідна психольоґія (Psychologia experimentalis) 1 год. — о. Й. Скрутень ЧСВВ. — (Critica 3 год., (Ontologia 2 год., (Ethica generalis) 1 год. — о. д-р С. Сампара — Theodicea: De exsistentia Dei 1 год., Cosmologia: De mundo 2 год.

З біблійних студій: о. проф. д-р Тит Мишковський — Історія біблійна Старого Завіта (Historia revelationis div. V. T.) 5 год. Пояснення вибраних частей св. Письма Ст. Зав. на основі церковно-славянського тексту (Exegesis in partium selectarum s. Scripturae V. T. e textu ecclesiastico-slavico) 3 год.; Граматика єврейської мови 2 год.; Граматика арабської мови (факультативно) 2 год. — о. проф. д-р Т. Галущинський ЧСВВ — Життя Г. Н. Ісуса Христа I. часть. 1 год. Пояснення недільних євангелій на основі церковно-славянського тексту (Exegesis Evangeliorum dom. e textu ecclesiastico-slavico) 2 год.; Пояснення листа св. ап. Павла до Галатів на основі грецького тексту 1 год.; Біблійний семинар 1 год. — о. д-р В. Лаба Введення до св. Книг Нового Завіта (загальне) 2 год. Біблійна герменевтика 1 год.

З догматики: о. проф. д-р Й. Сліпий — Dogmatica specialis: De Sacramentis in genere. De Eucharistia et Poenitentia 3 год.; Exercitationes scholasticae 1 год.; Погляд на історію схолястики 1 год. — о. д-р А. Іщак — Dogmatica Orientalis Ecclesiae dissidentis (introd. gener.) 2 год. — о. д-р С. Сампара — Dogmatica fundamentalis: De Christo legato divino 5 год.

З історії: о. крил. Л. Лужницький — Історія катол. церкви від I. XVI. ст. 3 год. — д-р М. Чубатий (на відпустці) — Історія уніонних змагань на Україні до Берест. Унії (1596) (Historia conaminum unionisticorum in Ucraina usque ad Unionem Brestensem, 1596) 2 год.; — Історичний семинар: опрацювання вибраних питань з історії української церкви 2 год.; Загальний просеминар (Proseminarium generale) 1 год. — о. д-р В. Лаба — Патрольоґія 2 год. — о. д-р С. Кархут — Лектура твору п. з. „Дідахе тон додека апостолон" з узглядненням питоменностей бібл. грецької мови 1 год. — д-р Волод. Залозецький — Історія мистецтва 2 год.; Християнська археольоґія 1 година.

З права: о. д-р Д. Дорожинський — Канонічне право (Jus canonicum) 4 год.; Подружне право (Jus matrimoniale) 2 год.; Жерела орієнт. церк. права (Fontes iures eccl. orientalis) 1 год.

З богословії моральної і пасторальної: о. д-р Цегельський — Casus conscientiae 1 год.; De principiis 5 год. — о. д-р Я. Левицький — Пастирська богословія о св. Тайнах 4 год.; Годеґетика 1 год. — о. Ю. Дзерович — Катихитика і педаґоґіка (Catechetica et paedagogica) по 2 год. — о. д-р Фіголь — Гомілетика 2 год.; Гомілетичний семинар 1 год. — о. д-р Спиридон Кархут — Граматичне пояснення Вечірні і Повечерій (Vesp. et Compl.) 1 год.; Граматика церковно-славянської мови: коньюґація I. 3 i II (Gramatica linguae eccl. slav.: Coniugatio I. 3 et II) 1 год.; Пояснення Часа I і III (Hora I et III) 1 год.; Граматика церковно славянської мови: деклінація іменникова прикметників і дієприкметників, числівників і займенників (Gramatica linguae eccl. slav.: Declinatio adiectivorum ac participiorum simplex necnon numeralium pronominumque); Пояснення Полуношниці суботньої (Officium nocturnum sabbati) 1 год.; Фонольоґія 1 год. — о. Ст. Рудь — Літурґіка, повторення правила і св. Літурґії (Liturgica) 1 год.; Церковний рік в його подвижній части (Annus ecclesiasticus: periodus paschalis) 1 год.; Начерк Вечерні, Повечерія, Полуношниці 1 год.; Про храм, кадження, світло і церковні посуди 1 год. — о. д-р Конрад — Соціольоґія 2 години.

Вписалося 170 слухачів, з того 3 надзвичайних.

Ректор: о. проф. д-р Йосиф Сліпий, деканом вибраний на р. 1929/30: о. проф. д-р Спиридон Кархут.

Академічний рік почався 4/10 1929, I. семестр триває до кінця лютого 1930.

Зі спортового життя.

Чорні—Україна.

На випадок доброї погоди відбудуться в неділю 1. грудня ц. р. в год. 11. передпол. на грищі Чорних товариські мячеві змагання між Україною й Чорними. Окремих оголошень на мурах міста не буде. Це будуть по всякій правдоподібности вже останні змагання України в копаного мяча в цьому сезоні.

З судової салі.

Справа д-ра Константина Хавалки.

В травні ц. р. засуджено д-ра Константина Хавалку, першого абсольвента українського університету у Львові, в Окружному Карному Суді у Варшаві за злочин з § 102. к. з. (державна зрада) на кару 6 літ вязниці за приналежність до КПЗУ. Дня 27. листопада ц. р. відбулася апеляційна розправа в Апеляційному Суді у Варшаві. Оборона станула на становищі, що в даному випадку, коли д-р Хавалка не є комуністом, може бути мова тільки про злочин з § 132. к. з. (неповідомлення властей). Суд прихилився до виводів оборони, змінив вирок I. інстанції і засудив д-ра Хавалку за злочин з § 132. к. з., з тим, що кара слідчої вязниці сконсумувала засудження. Боронили адвокати: д-р Домбровський з Варшави і д-р Л. Ганкевич зі Львова.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

[illegible]

Субота 30-го листопада, год. 4·00 попол. [illegible] для учнів і молодіжи шкільної (ціни найнижчі).

Субота 30-го листопада, год. 7·30 веч. „Артисти" (деш. день — знижені ціни).

Неділя, 1. грудня, год. 11·45 передпол. „Істотне заложення в боротьбі за новий устрій" — відчит мін. інж. Евгена Г[illegible]ковського.

Неділя, 1-го грудня, год. 3·30 попол. „Це можеш ти казати своїй бабці"

Неділя, 1-го, год. 7·30 веч. „Сила призначення".

Малий Міський Театр

Субота, 30 листопада, год. 7·30 веч. „Процес Мері Деген" (Дешевий день знижені ціни).

Неділя, 1. грудня о год. 3·30 попол. „Содомські вдівці", ціни пополудневі.

Неділя, 1 грудня о год. 7·30 веч. „Процес Мері Деген".

Театр ревії „Гонг" — в салі кіна „Кольосей":

Субота, 30. XI. ц. р. „На закрутах обережно"; дві вистави: год. 7·15 і 9·30.

Неділя, 1. XII. ц. р. „На закрутах обережно", дві вистави: год. 7·15 і 9·30 вечером.

Кіна.

Аполльо: Плодючість (на осн. повісти Ем. Золі).

Касіно: Панна Ельза (на основі повісти Арт. Шніцлера).

Кольосей: Князь серед ковбоїв.

Лев: Грішне кохання.

Марусенька: Жінка в багряниці. (Ліа де Путті, Дон Альварадо).

Оаза: Йошівара (Бриґіда Гельм). Пат і Паташон, як летуни.

Палас: Звукова фільма: „Ню Йорк у ночі" (і наддаток: Ніна Тарасова: Дві настя — по російськи. Рищ. Бонелі: Пролъоґ до „Паяців").

Пан: Божеська жінка (Ґрета Ґарбо).

Пасаж: Станути! тут Еді Польо! Тиждень Ґомонта та Пата й американська комедія.

Стилевий: Тайна варієте (Цариця джезбенду).

Фатаморгана: Козацьке кохання (на осн. повісти Толстого „Козаки").

Химера: Пригода чесної дівчини.

Утіха: Танцюристка богів

Програма радіо.

Неділя 1. XII. 1929.

Варшава (1411,7) 20·30 Вечірний концерт. **Краків** (312,8) 14·15 Трансмісія з Варшави. **Гельсінгфорс** (221,4) 20·40 Фортепянове сольо. **Ляйпціг** (259) 15·00 Старогодлядські пісні. **Братислава** (279) 19·00 Грамофонові плити. **Талін** (296) 18·40 Вечірний концерт. **Брно** (341,7) 19·00 Концерт: Мендельсон, Шуберт, Шуман. **Льондон** (356,3) 17·00 Російський концерт. **Штутґарт** (360) 10·05 Католицьке богослуження. **Гамбург** (372) 9·55 Раннє богослуження. **Франкфурт** (390) 19·00 Концерт панїстки Зельцман. **Берн** (403) 15·30 Мадярська орхестра. **Берлін** (418) 18·00 Танкова музика. **Стокгольм** (436) 14·00 Симфонічний концерт. **Рим** (441) 21·02 Концерт італійської музики. **Лянгенберг** (473) 19·30 „Масковий Баль" Вердія. **Прага** (487) 18·00 Німецька авдиція. **Мілано** (501) 10·45 Робітнича музика. **Брюссель** (509) 21·15 Концерт пяністів. **Відень** (516,3) 19·15 Камеральна музика. **Рига** (525) 19·03 Легкий концерт. **Мюнхен** (533) 18·15 Пісні мексиканські, аргентинські, бразилійські. **Будапешт** (550) 18·00 Мадярські пісні. **Москва** (825) 18·30 Трансмісії. **Ковно** (1935) 19·30 Вечірня програма. **Париж** (1725) 16·00 Концерт зі саді Гаво.

Понеділок 2. XII. 1929.

Варшава (1411,7) 16·15 Програма для дітей. **Краків** (312,8) 12·15 Трансмісія з Варшави. **Гельсінгфорс** (221,4) 21·20 Спів. **Ляйпціг** (259) 16·45 Марші. **Талін** (296) 19·30 Мандоліновий квінтет. **Брно** (341,7) 17·05 Концерт. **Льондон** (356,3) 16·30 Танкова музика. **Штутґарт** (360) 16·00 Популярний концерт. **Гамбург** (372) 20·3 Релігійна музика. **Франкфурт** (390) 16·15 Концерт зі Штутґарту. **Берн** (403) 20·00 Швайцарські пісні. **Берлін** (418) 20·00 Концерт фільгармонії. **Стокгольм** (436) 18·30 Концерт з Мальме. **Рим** (441) 13·15 Радіоквінтет. **Лянгенберг** (473) 20·30 Трансмісія з Діссельдорфу. **Прага** (487) 21·30 Концерт співачки Гільди Ревс. **Мілано** (501) 20·30 Ріжнородна програма. **Брюссель** (509) 21·30 Концерт (Бетовен і Гольшт). **Відень** (516,3) 19·10 Пісні Вольфа і Конфа. **Рига** (525) 19·03 Популярний концерт. **Мюнхен** (533) 20·50 Камеральна музика. **Будапешт** (550) 12·00 Дзвони і легка музика. **Москва** (825) 15·30 Европейська музика. **Ковно** (1935) 18·35 Вечірній концерт. **Париж** (1725) 20·05 Грамофонові плити.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Подільський Український Театр під дирекцією П. Карабіневича в Тернополі.

Тернопіль:
1. XII. „Ніч гріху".

Козова:
2. XII. „Базар".
3. XII. „Невольник".

Бережани:
4. XII. „Базар".
5. XII. „Весілля при ліхтариях".

Поморяни:
6. XII. „Вій".
7. XII. „День і ніч".
8. XII. „Невольник".

Повідомляємо, що вже вийшов **повний та ілюстрований катальоґ повістей і оповідань,** виданих в Галичині на Великій Україні, де подано зміст та рецензії на поодинокі книжки. З огляду на великі кошти (91 сторон друку, 102 ілюстрацій) висилаємо його за попереднім надісланням 70 сот. почтовими марками. — Книгарня Наук. Т-ва ім. **Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.** 919 4—6

Від 1. грудня ц. р. канцелярія адвоката д-ра Івана О. Волянського в Станиславові міститься при вул. 3 Мая 6/I. 987 1—3

НАРАТИ **Матераци** 3 подушки 30 зол. Волосінні 75. **Отомани** 55. Розкладані **Лежанки** 55. Приймає рівнож переріб фабрика ЗАКС, вул. Ліндого ч. 6.

КОМФОРТОВІ парцелі, в чудовім положенні, майже в середмісті, при трамваю, по 16 долярів за сяжень продам. — Ігнат, вул. Куркова ч. 24, від 3—5.

Ширіть наш часопис!

Згідно з жаданням VI. Загальних Зборів Т-ва „Українська Студентська Громада в Кракові" Виділ Т-ва звертається отсим в останнє до всіх довжників „Допомогового Фонду" Т-ва, щоби вони виплатили до 14 днів свої зобовязання супроти Т-ва, бо в противному разі Виділ буде змушений подати в пресі до загального відома назвиша довжників, та звернеться на судову дорогу в ціли впезпечування своїх прав. — За Виділ Т-ва: **В. Ничай,** голова. **Ів. Микита,** секретар. 985 1—1

В культурних умовах, у педагогічнім середовищі найдуть приміщення дві учениці середніх шкіл. — Відомість з чемности у п. проф. Магалясової, год. 4—5, вул. Здрове ч. 14. 975 1—1

На Рідну Школу зложили Вп.: Адв. д-р Михайло Волошин 25 зол. місто особистих подяк за побажання з нагоди іменин; Марія і Василь Білецькі 50 зол. та Методій Білинський, Львів 25 зол. місто цвітів на могилу бл. п. Иосифа Танчаківського; Д-р Петро і Ганна Рошинські — Костопіль 30 зол. місто вінка на могилу бл. п. М. Черкавського — Вп. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 986 1—1

Живий літопис наших боїв і змагань (1914—1918) продовжує Жіночий Кружок ім. Ганни Барвінок на своїх ширших сходинах, які відбудуться **в понеділок, дня 2. грудня ц. р.** в домівці при вул. Мохнацького ч. 12. о 6-ій годині вечором. Головні референти: **посол Остап Луцький і п. О. Залізнякова.** Просимо численно явитися. 982 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 618 20—?

ПАРОВИЙ БРОВАР У КАЛУШІ поручає свої знамениті вироби пива: експортове, дубельтове, чорне у фляшках і бочках по цінах уміркованих. Заряд бровару 1996 27—?

ЛІЖКО залізне кухонне 14 зол. — Сіткове 40. — Скринкове 55. — Дротяні вклади 27. — **Ліжко мосяжне** 200. — Фабрика ЗАКС, Ліндого ч. 6. 840 7—7

ВИСИЛАЮ почтою гарні, вибирані гриби (найменше 5 кг.) по зол. 22— 1 кг. — Сливкові повидла на цукрі в 5 кг. фасах за зол. 18 — Волоські оріхи в 5 кг. мішочках за зол. 26 — Франко за посліплатою Мендель Штуммер Косів к. Коломиї. 842 0—10

УНЕВАЖНЮЮ згублену військову книжочку Михайло Топорович, рік ур. 1899 (Черняхівці) видану через ПКУ в Тернополі. 991 1 3

СТАРША, інтелігентна особа має до винайму умебльовану кімнату з уживанням кухні для 2 або 3 учеників. — Зголошення: Вуйцікевич, За вірменська ч. 72. 978 1—1

ШУКАЮ помешкання при українській **бездітній родині,** висота платні річ обопільна — Зголошення до 15. грудня під „Фінансієр" до Адміністрації „Діла". 960 4—5

АДВОКАТСЬКИЙ кандидат з 2½ річною адвокатською практикою при городськім суді шукає з 1. XII. ц. р. вгл. з 15. I. 1930 р. місця у адвоката. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Я. О.". 963 3—4

Д-р ПРАВ з 3-літньою адвокатською практикою шукає місця від дня 15. грудня ц. р. або від дня 1. січня 1930 р. Платня поміркована. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Д-р прав". 966 2—3

КНИГОВОДЕЦЬ - білянсіст, польсько-німецький кореспондент, з довголітньою практикою, обійме посаду постійну або на кілька годин. Закладає й порядкує книговодство. За посередництво дасть 50 долярів. — Листи до Ген. Експедиції Оголошень, Львів, вул. Леґіонів 1. під „Buchalter". 971 2 2

АВТОМАТИ „Swoboda", ощадностеві вічно горіючі печі, поручає Рентшнер, вул. Леґіонів ч. 37. 988 1—5

ФІЛІЯ Союзу Українок у Городенці шукає управительки робітні жіночих одягів від негайно. — Зголошення на адресу: Філія Союзу Українок, Городенка. 976 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ ПР. Д. М.
у Львові, при вул. Сикстуській ч. 39. отворило при деяких своїх домах

Робітні Риз і Білля Церковного
та штучних квітів,

як також виконує всякого рода направки що входять у той обсяг.

Роботи виконується на **замовлення солідно, скоро та дешево.** Тому проситься, щоби Всеч. Духовенство відносилося з довірям, та з замовленнями зверталося до **Сестер Служебниць в Бережанах, Добромилі, Золочеві, Жовкві, Кристинополі, Львові, Перегінську, Перемишлі, Болоні, Поморянах, Стрию, Станиславові, Тернополі, Ярославі.** 979 1—2

Ґурт **Детайль**

Совги (Лижви) Санки

по приступних цінах поручає

А. Фрідфельд

Львів, Ягайлонська 9. Тел. 34 65
висилка на провінцію відворотно.
951 1—5

Д-р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних хороб **та лікарської косметики**
ординує від 8 - 10½, 14—18.
в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце. Вапофор. Діятермія. Кріотерапія. Сепаратові почекальні.
ЛЬВІВ, вул. Потоцького ч. 11. I. п.
826 **Телефон 65 - 87.** 21—?

Спеціяліст венеричних шкірних недуг і косметики
Др. I. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—10 і 2—6. в неділі від 9—1. **Львів, Ясинка 1.** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 595 **Лічення жилянків.** 10—?

Спеціяліст скірних, венеричних недуг і косметики
961 2—2
д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ
орд. від 3—6 попол., вул. Глубока 10 партер. — Кварцева лямпа. Діятермія

Подяка.

Кружок Р. Ш. ім. М. Шашкевича складає щиру подяку комітетові й Акад. Громаді за щире заняттяся улаштованням Чайного Вечора в Навечерія св. Михайла на річ Р. Ш.

За Старшину Кружка:
М. Бадлюк, голова. **Лев Чубатий**, секретар.
984 1—1

ПОЛЕВІ ЛІЖКА
Ліжка металеві, залізні, тапіцеровані, дротяні вклади
поручає
ВИРІБНЯ Л. ЯГОШЕВСКІ
ЛЬВІВ, Личаківська 132. 938 3—6

Толочу десені на плюшевих плащах
чищу, чорню, відсвіжую, переробляю
М. ВОЛЯНСЬКА
ЛЬВІВ, вул. Собіського, ч. 12.
710 Тел. 17 04. 7—

ЛІЖКО полеве залізне „Патент" з матерацом, займає як найменше місця **30 зол.** На провінцію висилаю по одержанню задатку. Фабрика **ЗАКС** Львів, вул. Ліндого 6.
840a 3-4